

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 decembrie 2025

or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești) în componența
președintelui de ședință, judecător Lilia Trocin
grefier Lungu Mariana

examinând, în ședință de judecată publică, contestația lui Leontean Maria depusă în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM,- constată:

I. La data de 03.10.2025, Leontean Maria a depus contestație în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM, prin care solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 24.07.2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

În motivarea contestației, contestatarul a menționat că, la data de 02.10.2025 a făcut cunoștință cu încheierea executorului judecătoresc din care a aflat că în privința sa există un proces-verbal cu privire la contravenție din data de 24.07.2025 și decizie de sancționare, prin care i-a fost aplicată o amendă de 25000 lei pentru fapte de corupție electorală pasivă, pe care nu le-a comis. Nu a participat la examinarea cauzei contravenționale, nu a interacționat cu nici un polițist pe acest subiect, nu a cunoscut că în privința sa este intentat asemenea proces, nu a fost citată niciodată la poliție, nu a primit prin poșta terestră citație sau copia procesului-verbal. Astfel, agentul constatator a admis în procesul-verbal cu privire la contravenție date false precum că ar fi fost prezentă la examinarea cauzei.

La data de 24.07.2025 în localitatea Fălești, agentul constatator ar fi stabilit precum că ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumului constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic. Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă.

Nu recunoaște vina. Nu a avut niciodată instalată aplicația mobilă în PSB, nu a primit de la PSB niciodată mesaje, cu atât mai mult cu conținut finanțiar pentru a vota în favoarea unui anumit partid sau candidat. Nu a pretins, acceptat sau primit niciodată mijloace bănești sau alte bunuri, servicii sau privilegii de la nici un partid în scop de corupție electorală. Nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Despre încălcările admise la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale, conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

În aşa mod a fost sancționat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art.441 CC, temei de încetare a procesului contravențional.

Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este imposibil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional și aplicarea sancțiunii. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă în primul rând un act de îvinuire împotriva persoanei, astfel fapta imputată trebuie să fie certă, clară și previzibilă. În speță se atestă neclaritatea îvinuirii, prin ce i-a fost lezat dreptul la apărare, or împotriva unei îvinuiriri incerte persoana acuzată nu se poate apăra. Procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea absolută a acestuia, în conformitate cu art.445 alin.1 CC al RM. Menționează că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este data săvârșirii faptei contravenționale și circumstanțele comiterii.

Agentul constatator nu a indicat data (ziua, luna, anul) comiterii faptei contravenționale, ceea ce în cazul contravenției prevăzute de art. 47(I) CC al RM este o condiție obligatorie, de validitate a procesului-verbal, or acest articol a fost introdus în CC al RM abia la 15 august 2024. Astfel, indicarea unei perioade generice și nu a unei date concrete, a condus la sancționarea sa pentru o faptă neprevăzută de Lege prin ce a fost încălcăt art. 7 CEDO – nici o pedeapsă fără lege.

Potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisuniile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne presupunția de nevinovăție, ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și n-a acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Cu referire la aspecte de fond. Potrivit deciziei de sancționare ar fi acceptat /primit personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt simple presupuneri, nefiind întemeiate pe probe.

Reiterează, nu a avut niciodată instalată aplicația PSB în telefonul mobil, nu a primit niciodată mesaje cu conținut financiar de la PSB. Nu a acceptat sau primit bani în scop de corupție electorală. Nu a avut niciodată nici un fel de raporturi cu Banca din Federația Rusă

PromsvyaziBank, nu a deținut și nu deține card bancar fizic sau virtual, nu a transmis datele personale către Bancă, astfel nu a primit nici un fel de mesaj de la Bănci.

Dacă agentul constatator dispune de această informație, menționează că expedierea mesajelor presupune o acțiune voluntară doar din partea expeditorului, destinatarul mesajelor le poate șterge, bloca, ignora, doar după ce ajung în mesageria telefonului. Prin urmare, nu poate exista elementul de acceptare sau primire a mesajelor ca manifestare a laturii obiective a contravenției imputate prin simplul fapt de expediere a mesajelor de către un expeditor, acțiune pe care destinatarul mesajelor nu o poate influența. Cu atât mai mult că contravenientului i se impună acceptarea /primirea mijloacelor financiare prin aplicația PSB.

Este absolut evident că în lipsa conținutului mesajelor respective, prezența în telefonul mobil a aplicației PSB, coroborate cu alte probe cum ar fi relațiile contractuale ale contravenientului cu Banca PSB, deținerea unui card bancar, fizic sau virtual, asociat aplicației PSB - fapta contravențională imputată este una inventată. Agentul constatator nu a realizat o investigație nemijlocită, personală și eficientă pentru a demonstra fapta imputată, dacă pretinde că există, ci a desfășurat o activitate defectuoasă, sancționând-o pe propriile supozitii și presupuneri, în lipsa de probe. Așa numitele probe ale agentului constatator nu permit verificarea obiectivă a faptelor de către instanța de judecată. Prin urmare, instanța nu poate menține o condamnare în lipsă de probe pentru că înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În drept își întemeiază contestația pe art. 6) CEDO, art. 20-21 din Constituție, art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 454, 462 Cod contravențional.

II. În ședința de judecată, **contestatara** s-a prezentat, și-a susținut contestația și a comunicat instanței că nu este vinovată cu nimic. Prin anul 2024 a intenționat să meargă cu copiii la OrheiLand și organizatoarea i-a cerut datele din buletin și numărul de telefon. Atunci i-a prezentat copia de pe buletinul de identitate. De la început a acceptat să meargă acolo, căci era gratis, însă copilul a făcut febră și nu a mai mers. Nu poate explica cum la ea în telefon a apărut aplicația PSB bank.

Agentul constatator Gașco Ivan, în ședința de judecată s-a prezentat și a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, menționând că a contactat contravenienta la numărul de telefon indicat în fișierul Fălești și a vorbit cu aceasta, ea însă atunci nu a comunicat că de acest număr s-ar fi folosit o altă persoană. Astfel, s-a stabilit că contravenienta se folosește de acest număr, or în cazul în care se comunica că de acest număr de telefon se folosește o altă persoană, procesul verbal urma să fie perfectat pe numele acelei persoane.

Totodată, a depus referință în formă scrisă pe marginea contestației în care a menționat următoarele:

De către organul de urmărire penală Direcția Generală a CNA a fost pornită cauza penală pe baza semnelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 181³ Cod penal, *finanțarea partidelor politice, a grupurilor de inițiativă, a concurenților electoralni sau a participanților la referendum din surse interzise de lege săvârșită în proporții mari*, examinată de Procuratura Anticorupție.

În cadrul examinării cauzei penale menționate de către organele de drept a R. Moldova, a fost stabilit că cet. Ilan Șor constituind și devenind conducătorul unui grup

criminal organizat și alte persoane din anturajul său, au pus la cale un plan infracțional de sporire a influenței sale politice asupra sistemului puterii de stat în R. Moldova, finanțarea ilegală a concurenților electorali, manifestat prin racolarea unor conducători, membri, simpatizanți de partid, grupuri de inițiativă, viitori concurenți electorali, promițându-le în schimbul loialității și promovării intereselor sale politice, remunerări financiare în proporții deosebit de mari în aşa măsură încât să influențeze rezultatele scrutinelor electorale.

Astfel, pe întreg teritoriul țării, după o schemă bine conturată, repartizată pe regiuni, raioane, localități, au fost organizate grupuri de persoane, președinți de oficii, brigadieri, negoziatori, curieri, executoari care desfășurau diferite activități infracționale și anume cu racolarea alegătorilor, acumularea datelor cu caracter personal, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking-PSB a băncii comerciale PromsveaziBank din Federatia Rusă, prin intermediul cărora au fost oferiți și dați bani, inclusiv prin transferuri bancare, persoanelor cu drept de vot din țară, care și-au exprimat acordul de a oferi datele cu caracter personal pentru a fi remunerati financiar, în scopul determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale.

În cadrul examinării cauzei penale menționate supra, pentru stabilirea și identificarea tuturor participanților, au fost autorizate măsuri speciale de investigații-identificarea abonatului sau utilizatorului rețelelor de comunicații electronice naționale Orange, Moldcell, Moldtelecom, în scopul documentării acțiunilor ilegale ale subiecților implicați. Toate măsurile speciale de investigații au fost autorizate la judecătorul de instrucție, conform prevederilor legislației în vigoare, ca urmare s-a stabilit că persoanele de pe teritoriul țării care au pretins, acceptat și primit bani și alte bunuri cu scop de a exercitat dreptul său electoral, de a vota în favoarea unor sau altor candidați, despre care erau informați prin intermediul persoanelor afiliate lui Ilan Șor în cadrul scrutinelor electorale.

În sectorul finanțier-bancar din R. Moldova din cauza sanctiunilor prin care se operează transferurile bancare internaționale, nu pot fi efectuate tranzacții cu băncile comerciale din Rusia, de unde și a apărut necesitatea instalării aplicației banking PSB în telefonie mobilă, motivul fiind că este imposibil de a efectua transferuri de bani prin alte modalități, banii pentru coruperea alegătorilor puteau fi aduși în R. Moldova doar fizic și prin aplicația banking PSB.

Astfel, în cadrul examinării comunicațiilor electronice a fost stabilit că contravenientul, în perioada anului 2024, a primit câteva SMS-uri de la banca comercială PSB și nu de la persoane fizice prin intermediul băncii comerciale PSB.

Din materialele acumulate nu s-a constatat vreo circumstanță, care să excludă caracterul contravențional al faptei sau care înălțătură răspunderea contravențională și anume ajunge la concluzia că, contravenientul a pretins, a acceptat și primit, personal sau prin mijlocitor, mijloace bănești, bunuri sau privilegii sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Astfel, consideră că în acțiunile contravenientei se întunesc elementele contravenției prevăzute de art. 47¹ al. 1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul

alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, fiind întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă.

III. Audiind/lecturând poziția părților, cercetând materialele dosarului, analizând probele din punct de vedere al pertinenței, concluzenței, utilității și veridicității lor, iar ansamblul probelor – din punct de vedere al coroborării lor, instanța consideră contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:*

a) caracterul veridic al contravenției imputate;

b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;

d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale;

f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform art.381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.*

În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesul verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Conform art.453 alin.(3) Cod Contravențional, *instanța de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetând toate probele cercetate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Totodată, instanța de judecată la înfăptuirea justiției se bazează pe probele prezentate de părți și nu este abilitată cu dreptul de a colecta desinestătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanții la proces.*

Potrivit art. 395 al. 2) Cod contravențional, instanța judecă:

2) contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

(1¹) Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competență sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competență, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1¹). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.

Potrivit art. 448 Cod contravențional „(1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul când aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă supra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447 alin. (8). (...) (4) Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competență”.

Curtea Constituțională a emis decizia nr. 1 la 21.01.2025 de inadmisibilitate a sesizărilor privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 47¹ din Codul contravențional, pronunțându-se pe marginea multiplelor sesizări privind excepția de neconstituționalitate ridicate în cadrul unor cauze similare conexe.

Astfel, Curtea a reținut următoarele la pct. 303-323 decizia nr. 1 din 21.01.2025:

303. Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii pun în discuție următoarele chestiuni: (i) dacă la adoptarea normei contestate Parlamentul a respectat procedura de adoptare a actului legislativ; (ii) dacă norma prevăzută la articolul 47¹ alin. (1) din Cod este formulată cu suficientă precizie; (iii) dacă limitele sancțiunii prevăzute pentru comiterea contravenției permit o individualizare în funcție de circumstanțele cauzei; (iv) dacă sancțiunea prevăzută pentru comiterea contravenției este una disproportională; (v) dacă la stabilirea clauzei de impunitate, prevăzută la alineatul (3) al articolului 47¹, legislatorul a admis o neconcordanță cu articolele 26 și 384 din Codul contravențional.

304. Referitor la respectarea de către Parlament a procedurii de adoptare a normei contestate, Curtea reține că, potrivit Constituției, Parlamentul trebuie să respecte anumite condiții atunci când adoptă o lege organică, cum ar fi cvorumul decizional, votul majorității deputaților aleși, cel puțin două lecturi, trimiterea legii spre promulgare și publicarea legii în Monitorul Oficial (articolele 74 alin.(1), (4) și 76). Cu privire la alte reguli de ordin procedural, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acestea sunt susceptibile să fie supuse controlului de constituționalitate doar în măsura în care se demonstrează că încălcarea unei asemenea prevederi ar echivala cu încălcarea unuia dintre principiile constituționale fundamentale privind procedura de adoptare a legilor. În acest context, pentru a asigura un remediu efectiv împotriva viciilor de procedură care au fost admise eventual de Parlament la adoptarea legilor, Curtea și-a extins competența la examinarea respectării regulilor parlamentare stabilite expres de Constituție, precum și a regulilor care rezultă în mod implicit din Constituție (a se vedea DCC nr.109 din 29 septembrie 2020, § 22; a se

vedea, mutatis mutandis, HCC nr.14 din 27 aprilie 2021, §§ 30-31). În această cauză, Curtea observă că autorii sesizărilor nu au argumentat care principiu constituțional care guvernează desfășurarea procedurilor parlamentare a fost încălcăt. Curtea poate verifica o prevedere contestată din perspectiva Constituției, nu din perspectiva corespunderii acesteia cu alte legi (e.g. Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative). Autorii excepțiilor nu pun în discuție o problemă de constituționalitate. Prin urmare, acest capăt al sesizărilor este inadmisibil.

305. Referitor la pretinsa lipsă de precizie a termenilor „pretinderea”, „acceptarea” și „primirea” de la alin. (1) al articolului 47¹, Curtea reamintește că preeminența dreptului presupune, inter alia, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. În special în materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și a pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Curtea a constatat în jurisprudență sa că caracterul general al legii contravenționale și scopul pedepsei, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că sunt aplicabile principii similare celor două legi: contravențională și penală (a se vedea HCC nr. 10 din 10 mai 2016, §§ 47-48; DCC nr. 74 din 6 iulie 2023, § 29).

306. Autorii invocă faptul că nu este clar prin ce metode o persoană ar putea „pretinde” foloase necuvenite și că legea nu face o distincție între termenul „acceptare” și „primire” a bunurilor.

307. Curtea notează că destinatarul legii poate stabili sensul prevederii contestate prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică, pornind de la sensul uzuial al cuvintelor criticate (a se vedea DCC nr.76 din 27 iunie 2024, § 27).

308. În jurisprudență sa, Curtea a reținut că legea penală nu poate să exceleze în texte explicative. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Astfel, rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (a se vedea DCC nr. 58 din 22 aprilie 2021, § 21; DCC nr. 78 din 16 iunie 2022, § 25).

309. Curtea observă că criticiile autorilor se referă la chestiuni de interpretare și de aplicare a legii. Totuși, aceste chestiuni nu țin de competența Curții Constituționale. Această competență le revine, prin definiție, instanțelor de judecată (a se vedea DCC nr.172 din 7 decembrie 2023, § 18).

310. Referitor la sintagma „**exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale**”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47¹ alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

311. Din aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

312. Referitor la critica de neconstituționalitate a limitelor amenzii prevăzute la articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional, în jurisprudență sa, Curtea a notat că articolul 20 din Constituție devine incident atunci când este afectat principiul individualizării

sancțiunii. Legislatorul nu poate reglementa o sancțiune astfel încât să lipsească instanța de judecată de posibilitatea de a o individualiza în mod efectiv și rezonabil. Limitarea rolului instanței de judecată lipsește de substanță garanțiile dreptului la un proces echitabil, consacrat de articolele 20 din Constituție și 6 din Convenția Europeană (a se vedea HCC nr.18 din 30 iunie 2020, § 40, § 109).

313. Curtea notează că fapta de corupere electorală pasivă prevăzută la articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional se sancționează cu amendă în mărime de la 500 la 750 de unități convenționale.

314. În acest caz, Curtea observă că diferența dintre limita minimă și cea maximă este de 250 unități convenționale. Astfel, Curtea reține că există o diferență suficientă între limita minimă și limita maximă a sancțiunii, care îi permite agentului constatator și instanței de judecată să individualizeze amendă în funcție de circumstanțele precise ale faptei comise (a se vedea, a contrario, HCC nr. 18 din 30 iunie 2020). Mai mult, diferențele dintre limitele sancțiunii contravenționale în discuție sunt comparabile cu diferențele dintre limitele sancțiunilor pentru comiterea altor contravenții stabilite de legislator. Acestea nu restrâng competența instanței de judecată de a exercita un control de jurisdicție deplină în privința individualizării și aprecierii proporționalității sancțiunii prin raportare la circumstanțele cazului și nu contravin articolului 20 din Constituție.

315. Referitor la incidența articolului 46 din Constituție, autorii excepțiilor au afirmat că amendă prevăzută de articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional este una excesivă și nu este proporțională cu gravitatea faptei comise, în comparație cu alte încălcări din domeniul dreptului electoral.

316. Cu privire la amenzi, Curtea Europeană a menționat că acestea trebuie considerate imixtiuni în dreptul de proprietate al contravenientei, pentru că lipsesc persoana vizată de o parte din patrimoniul său, i.e. de suma de bani pe care trebuie să o plătească (a se vedea Mamidakis v. Grecia, 11 ianuarie 2007, § 44; S.C. Complex Herta Import Export S.R.L. Lipova v. România, 18 iunie 2013, § 31).

317. Curtea notează că votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

318. Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmărește să descurajeze actele de corupție electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancțiuni.

319. Curtea reamintește că incriminarea faptelor, stabilirea pedepsei pentru acestea, precum și regimul executării acestora țin de competența Parlamentului și se bazează pe rațiuni de politică penală. Parlamentul posedă, în acest sens, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei și respectă principiile constituționale (a se vedea, mutatis mutandis, DCC nr. 49 din 31 mai 2018, § 29; DCC nr. 88 din 12 septembrie 2019, § 19, DCC nr. 54 din 2 iunie 2020, § 28). Totuși, această marjă discreționară a legislatorului nu trebuie să afecteze principiul proporționalității sancțiunii aplicate prin raportare la fapta contravențională și la circumstanțele cazului. Parlamentul trebuie să estimeze, în abstracto, în funcție de o serie de

criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional sau gradul de pericol social al acestuia, care sunt limitele de pedeapsă potrivite (DCC nr. 124 din 25 noiembrie 2019, § 22).

320. Curtea observă că Codul contravențional reglementează atât criterii generale de individualizare a sancțiunii (articoulul 41), circumstanțele atenuante și agravante (articolele 42 și 43), cât și posibilitatea instanței de judecată de a aplica o sancțiune mai blândă decât cea prevăzută de lege (articoulul 44¹).

321. De asemenea, legislatorul a prevăzut la articolul 47¹ alin. (3) o clauză de impunitate în caz de autodenunțare sau contribuire activă la descoperirea ori la contracararea săvârșirii faptei de corupere electorală. Deși autorii sesizărilor invocă pretinsa neconcordanță dintre mai multe prevederi ale Codului contravențional, care ar face imposibilă aplicarea acestei prevederi, Curtea menționează că în cazul liberării persoanei de răspundere contravențională conform prevederilor articolului 47¹ alin. (3) din Cod, procesul contravențional urmează a fi încetat (articoul 441 alin. (1) lit. h) din Cod).

322. Curtea notează că o pretinsă incompatibilitate sau neconcordanță între două sau mai multe norme infraconstituționale cuprinse în acte normative distincte sau în același act normativ nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a legii. Rezolvarea ei le revine instanțelor de judecată (DCC nr. 191 din 21 decembrie 2021, § 19; DCC nr. 135 din 27 septembrie 2022, § 34).

323. Astfel, Curtea reține că prevederile Codului contravențional, inclusiv normele contestate, stabilesc garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular. Prin urmare, Curtea constată că prin instituirea unor amenzi disuasive în cazurile de corupție electorală nu sunt afectate dispozițiile articolului 46 din Constituție.

Din Îndrumarul produs în cadrul proiectului „Consolidarea democrației în Moldova prin alegeri incluzive și transparente”, implementat de PNUD Moldova, privind instrumentele de prevenire a fraudei și corupției electorale în cadrul proceselor electorale, se menționează că, răspunderea penală trebuie privită ca ultimă soluție de contracarare a faptelor de corupție politică și electorală, aplicabilă doar atunci când celelalte soluții par a fi lipsite de eficacitate.

Statistic, în cadrul fiecărui scrutin, prin rapoartele de totalizare a rezultatelor alegerilor CEC indică la obiectul contestațiilor (sesizărilor) depuse privind acțiuni de corupere a alegătorilor, acțiuni de transportare a alegătorilor la secțiile de votare, acțiuni de agitație electorală ilegale, utilizarea resurselor administrative de către candidați și susținătorii acestora, etc. Cu toate acestea, la acea etapă, în mare parte faptele sesizate nu își găseau încadrarea prin prisma reglementării normei materiale în conținutul legislației electorale, iar în anumite cazuri nici prin prisma procedurii contravenționale sau celei penale.

Noțiunea de fraudă electorală este descrisă în lucrarea „Preventing and combating electoral fraud: Shared experiences and lessons-learned in Romania”, ca o formă a corupției specifică procesului electoral, reprezentând o amenințare reală și o provocare pentru democrațiile existente. Definiția **fraudei electorale sau a corupției este relativă**. În termeni legali, frauda electorală și incompetența pot fi definite ca fiind toate acțiunile ilegale și încălcările legislației electorale. **Ambele pot avea loc nu doar în timpul alegerilor, dar și în perioada pre- și post-electorală.**

Aici se reține, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremăția legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespondere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor.

Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului.

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetățean la reprezentanții săi, procedura de formare a unui organ de stat sau investirea unei persoane cu atribuții publice, realizată prin intermediul votului, în condițiile în care pentru obținerea mandatului respectiv sânt propuse două sau mai multe candidaturi, ele vizează acțiunile cetățenilor, partidelor și altor organizații socialpolitice, organelor electorale și altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea și înregistrarea candidaților, efectuarea agitației electorale, votarea și constatarea rezultatelor votării, precum și alte acțiuni electorale realizate în conformitate cu legislația în vigoare.

Alegerile constituie o formă a suveranității unui popor și principiul de bază al democrațiilor reprezentative.

Prin alegeri libere și corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice pot fi eficiente. Potrivit art. 2 al. 1) din Constituția Republicii Moldova, *suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție*.

Iar potrivit art. 38 al. 1) din Constituție, *voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat*.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, ce afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic. În orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor elective. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluții diferite asupra principalelor probleme din societate și fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenții sunt tentați de a încălca legislația în vigoare, pentru a se menține la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

Conform materialelor dosarului, se constată că, la 24.07.2025 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emisă decizia de sancționare a lui Leontean Maria în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, pe parcursul anului 2024, ***** acceptat mijloace bănești prin aplicația mobilă a băncii Promsveazibank PSB Bank în scopul exercitării sau neexercitării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024, pentru ce i s-a aplicat sanctiune cu amendă în mărime de 500 unități conventionale.

La data de 03.10.2025, nefiind de acord cu decizia agentului constatator, contravenientul a depus contestație, solicitând anularea procesului, deciziei și încetarea procesului din lipsa faptei contravenționale.

În procesul verbal cu privire la contravenție la data de 24.07.2025 se menționează că a fost încheiat în absență persoanei, contestatarul confirmă acest fapt. Comunică contravenienta că a cunoscut despre decizia de aplicare a sancțiunii de la executorul judecătoresc la data de 02.10.2025.

Astfel, în lipsa altor înscrisurilor din care ar rezulta când i-a fost adus la cunoștință contravenientului decizia de sănctionare, instanța constată că contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 448 Cod contravențional.

Norma articolului 47¹ alin. (1) Cod contravențional, în vigoare din 15.08.2024 prevede: *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sănctionează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.*

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

În speță, contestatarul, fiind persoana care are dreptul de vot (cetățean al Republicii Moldova cu drept electoral), și care are capacitate de exercițiu, este *subiect al contravenției* de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, se manifestă prin una sau cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale.

Unde, pretinderea este solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Aici, instanța reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat în cauză, persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional i s-a imputat pretinderea/acceptarea mijloacelor bănești prin aplicația PSB.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost încheiat în prezența contravenientei, care l-a semnat menținând că nu este de acord, însă careva explicații la caz, nu a făcut.

Prin urmare, instanța va da aprecierea acțiunilor contravenientei sub aspectul dacă a fost sau nu dovedita vinovăția acestuia în comiterea contravenției de corupere pasivă în formă de primire/acceptare a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

În prezenta cauză, agentul constatator a prezentat extrasul din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 06.11.2024 și din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație –identificarea abonatului din 09.12.2024 la care a fost anexat purtător material de informații CD de tip DVD-R cu rezultatele obținute de la furnizorul serviciilor de telefonie mobilă, din care rezultă că în **perioada 07.10.2024-14.10.2024 la numărul de telefon *****, care prin măsurile speciale de investigații a fost identificat ca fiind deținut și folosit de către Leontean Maria, IDNP ***** au parvenit multiple mesaje/transferuri.**

Prin sesizarea nr. E/8151 din 08.08.2024 adresată furnizorilor de servicii de comunicații electronice (conținutul cărei se găsește în mediul informațional), ca urmare a stabilirii de către Serviciul de Informații și Securitatea Republicii Moldova a indicilor de eludare a prevederilor Legii privind activitatea băncilor pe teritoriul Republicii Moldova în interesul unui grup criminal organizat, ghidat de serviciile speciale străine, s-a constatat că, prestarea serviciilor de mesagerie financiară și schimbul de date financiare electronice prin resursele online și aplicația electronică a Băncii Comerciale "Promsveazibank" (PSB), inclusă în sancțiunile internaționale prin decizia Consiliului UE din 03 iunie 2022, poartă un caracter ilegal.

Indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către contestatar, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional a fost realizată prin acceptarea/primirea bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale "Promsveazibank" (PSB).

Or, contravenientul, indicând în procesul verbal cu privire la contravenție că nu este de acord, nu poate fi reținut drept temei de admitere a contestației, după cum urmează.

Instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al petiționarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Se mai constată că unele mesaje au fost expediate destinatarului în perioada **07.10.2024-14.10.2024, parvenite ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 230 din 31 iulie 2024 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 355-357, art. 559, în vigoare din 15.08.2024.**

Astfel, argumentul apărării precum că timpul comiterii faptei nu este indicat concret, nu poate duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, deoarece mesajele au parvenit în perioada de timp, indicată în procesul verbal cu privire la contravenție.

Tot aici, ținând cont de faptul că norma art. 47¹ Cod contravențional este în vigoare din data de 15.08.2024, se va reține că contravenția a avut loc în perioada **07.10.2024-14.10.2024, când s-a consumat.** Aceste circumstanțe, însă în opinia instanței, nu servesc temei pentru nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție.

Așa dar, se reține că de către Inspectoratul național de securitate publică a IGP a fost inițiat procesul contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitori, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă ce nu i se cuvine, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, care a fost expediat în adresa Inspectoratului de poliție Fălești potrivit prevederilor art. 393 alin.(2) Cod contravențional.

Or, potrivit art. 399 al. 1) Cod contravențional, *cauza contravențională se soluționează de agentul constatator în a cărui rază teritorială a fost săvîrșită contravenția. Aceasta poate aplica sancțiunile prevăzute în partea specială a cărții întâi în limitele competenței și numai în exercițiul funcțiunii.*

(2) **Agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe.** În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor.

Iar potrivit art. 440 al. 1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimisere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Astfel, în temeiul acestor prevederi (399 al. 2) CC), în opinia instanței, înscrisurile/probele obținute de Inspectoratul național de securitate publică a IGP și expediate în adresa Inspectoratului de Poliție Fălești sunt relevante, iar argumentul invocat de partea apărării precum că acestea n-ar fi fost autorizate pentru a fi utilizate în această procedură contravențională, nu poate fi reținut.

Acțiunile agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, fiind o continuitate a acțiunilor de constatare a agentului constatator din cadrul INSP a IGP sau altor structuri de stat.

Reieșind din prevederile art. 440 alin.(2) Cod contravențional, *agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosizează cînd dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.*

Instanța mai reține că, în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorii de comunicații electronice inclusiv S.A. "Moldtelecom" privind conexiunile cu aplicația mobilă "PSB".

Aceste măsuri speciale de investigații, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art.138⁴ Cod procedură penală, au relevat o asociere direct între numărul SIM identificat ca fiind înregistrat pe numele petentului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă "PSB".

Prin urmare constatarea tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă - fie voluntară, fie prin intermediere - între telefonul mobil asociat contestării și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

Întrucât, în lipsa unor explicații rezonabile de utilizare a telefonului de către o terță persoană, transferul din partea rudelor, instalări accidentale, instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice, cu atât mai mult cu cât contestatarul nu invocă nici un temei concret susceptibil de a explica natura acestor interacțiuni. Or, instanța nu va reține ca una plauzibilă și convingătoare explicația simplă a contravenientei precum că nu a primit mesaje financiare de pe aplicația PSB și nu a fost influențat de nimenei.

În aceeași ordine de idei, potrivit pct. 310 din decizia Curții Constituționale nr.1 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47¹ din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea menționează că, articolul 47¹ alin.(1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Argumentele contravenientului privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional și că nu a fost demonstrată vinovăția sa, instanța le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47¹ Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul acceptării/primirii mesajelor financiare/transferurilor mijloacelor bănești prin aplicația PSB la numărul său de telefon în perioada indicată.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina lui **Leontean Maria** în comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional este deplin dovedită prin înscrisurile anexate:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 309478 din 24.07.2025,
- procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații, colectarea informației de la furnizorul de servicii de comunicație electronice S.A. „Moldtelecom” din 06.11.2024 și procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului din 09.12.2024 la care a fost anexat material purtător de informații CD de tip DVD-R cu rezultatele obținute de la furnizorul serviciilor de telefonie mobilă și extrasul din fișierul Fălești.

Alte înscrisuri:

- raportul agentului constatator, șef al secției securitate publică al IP Fălești, comisar principal, Petru Rosovschi din data de 09.04.2025,

- raportul de analiză informațional-criminală,

- ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 22.10.2024,

- ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024,

- încheierea nr.13-7921/2024 din 22.10.2024, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și a mandatului judecătoresc din data de 22.10.2024 prin care s-a autorizat măsurile speciale de investigații, și anume colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații mobile –S.A.Moldtelecom, privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada 1.01.2024-22.10.2024, etc.,

- încheierea nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și a mandatului judecătoresc din data de 01.04.2025 prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor de investigație colectarea de informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice S.A. „Moldtelecom” în cadrul cauzei contravenționale.

-și altele, încheierea judecătorului de instrucție prin care s-a autorizat măsurile speciale de investigație-identificarea abonatului, de folosire a acestor date din cauza penală în cauza contravențională, etc.

Instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, prezentate, cercetate în ședință și apreciate de instanță, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care degurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatătă pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientei i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consegnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții, instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În aşa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001). În circumstanțele descrise supra, instanța consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele, iar vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzută de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, reținută în sarcina sa prin procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare acțiunile lui Leontean Maria corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: *acceptarea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sanctiune, contravenientul nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarului precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezentă în principal un drept al contravenientei de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO.

Argumentele contestatarului privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47¹ alin.(1) din Codul contravențional, instanța le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47¹ alin.(1) din Codul contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul pretinderii/acceptării bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Totodată, instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contestatarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 309478 din 24.07.2025 prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional, instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Faptul că, agentul constatator a reținut timpul săvârșirii contravenției, perioada anului 2024, în situația în care, în ședința de judecată s-a constatat că de fapt săvârșirea contravenției a avut loc în perioada **07.10.2024-14.10.2024**, când la numărul de telefon al contravenientului a parvenit mesajele de la PSBank, adică după data de 15.08.2024 când norma art. 47¹ Cod contravențional a intrat în vigoare, în opinia instanței, nu duc la nulitatea procesului. Iar drept perioada de săvârșire a contravenției se reține data la care au parvenit mesajele, ce se cuprinde în învinuirea adusă contravenientului.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate. În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrative, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Cu referire la faptul că sancțiunea este semnificativă, se atestă că instanța examinează contestația în limita solicitărilor. Prin contestația depusă, contestatarul, deși face referire la ceea ce să sancțiunea este semnificativă pentru el, nu prezintă careva probe ce ar permite instanței să revizuiască sancțiunea și, prin prisma art. 44¹ Cod contravențional să aplique o sancțiune sub limita prevăzută de lege.

Astfel, instanța constată că criteriile generale de individualizare a sancțiunii prevăzute la art. 41 Cod contravențional, circumstanțele atenuante și agravante (articolele 42 și 43), au fost reținute și respectate.

Or, contravenientul a menționat că, nu recunoaște vina și solicită încetarea procesului pe faptul că în acțiunile sale n-ar exista faptul contravenției.

Astfel, nici nu se pune în discuție aplicabilitatea prevederilor art. 47¹ al. 3) Cod contravențional, prin care legislatorul a prevăzut clauza de impunitate în caz de autodenunțare sau contribuire activă la descoperirea ori la contracararea săvârșirii faptei de corupere electorală, ce ar face posibilă liberarea persoanei de răspundere contravențională cu încetarea procesului contravențional, conform art. 441 alin. (1) lit. h) Cod contravențional.

Având în vedere circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației prin urmare aceasta va fi respinsă, iar decizia de sancționare din 24.07.2025 emisă în privința contravenientului conform art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional prin care s-a aplicat amendă în mărime de 500 unități conventionale, va fi menținută fără modificări.

În conformitate cu art.448, 458, 462 Cod contravențional, instanța de judecată,
hotărăște :

Se respinge contestația depusă de către Leontean Maria în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM, ca fiind neîntemeiată.

Decizia de aplicare a sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități conventionale, ce constituie echivalentul sumei de 25000 lei, emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 309478 din 24.07.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Fălești, Gașco Ivan, în privința lui Leontean Maria, se menține fără modificări.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Fălești).

Președinte de ședință, judecător

Lilia Trocin

